

मण्डूलाय पु० मण्डूक दवापमस्य । खड्गभेदे क्षमरः ।
मण्डूलाधिप पु० इतः । मण्डूवेन्द्रे नृपभेदे चतुर्वैज-
यन्तो ह्यधिकारो नृपस्य च । यो राजा तस्मैतपुषः
व एव मण्डूवेन्दरः ब्रह्मै० ज० ख० ८६ ख० । मण्डूकाधीय
मण्डूवेन्दरादयोऽप्यतः । [यन्दर० ।

मण्डूलाक्षत लि० मण्डूक+अक्ष कर्त्तरि-क्त । मण्डूकाकारे
मण्डूलिन् पु० मण्डूकं कुण्डलनमप्यस्य इति । रसधे० २६-
हावे शब्दमात्रा । श्लाघके (खट्वाय) हेमच० । ४४८-
इत्ये त्रिका० ५ गोनसस्ये च राजनि० ।

मण्डूहारक पु० मण्डू हरति ख-खुब् । यो। इत्ये क्षमरः
मण्डू स्त्री मण्डूकारणत्वे नास्त्वस्या अच् । सुरावां हारा-
मडि-अच् टाप् । २ क्षमरक्यां मेदि० ।

मण्डूत लि० मडि-क्त । अभिप्रेते शब्दभेदे पु० हेमच० ।
मण्डू पु० क्षमिभेदे तस्यापत्यं गमां यञ् । माण्डूय तद-
वत्ये क्षमिभेदे ।

मण्डूक पु० स्त्री० मण्डूयति वर्षावसयम् मडि-ऊक । १ मेमे
क्षमरः स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । शोषके श्चनिभेदे च
पु० मेदि० ४ वत्सभेदे विभः । ५ गादतेजस्वे लि० यन्दर० ।
मण्डूकपर्ण पु० मण्डूक इव पर्यमस्य । १ श्योनाके क्षमरः
शोषके मेदि० । १ मञ्जिष्ठायां स्त्री टाप् ङीप् वा ।
३ ब्राह्म्यां (वासनहाटि) ५ कोषधिभेदे (दुलकुड्डी) रत्नमा० ।
स्त्री ङीप् मेदि० ६ व्यादिलभक्तायां स्त्री ङीप् राजनि० ।
आर्षे क । मण्डूकपर्णिका तत्रार्थे “मण्डूकपर्णिका
वल्मी स्नादुपाका वरा हिमा” । “मण्डूकपर्णिका
वल्मी कृष्णा वातविषव्यतु” राजवज्रभः ।

मण्डूकमाष्ट स्त्री मण्डूकस्य मातेव पोषकत्वात् । ब्राह्म्यां
(वासनहाटी) राजनि० । [सरोवरभेदे क्षमरः ।

मण्डूकसरस न० मण्डूकप्रचुरं सरः जातो अचम्बमा० ।

मण्डूर न० मडि-ऊरच् । लोहमये क्षमरः ।

मण्डूरवज्र पु० चक्रदत्तोक्ते वज्रकभेदे

“पञ्चकोषं क्षमरिचं देवदारु पञ्चलिकम् । विहङ्ग-
मक्षयुक्ताय भागास्त्रिपञ्चस्यता” । यावन्मेतानि
पुष्पाणि मण्डूरं दिगुषं ततः । पक्ता पाटपुष्पे मूत्रे
धनीभूते तदुद्धरेत् । ततोऽक्षमात्रान् शुङ्कान् पिबेत्
मर्केषु तक्रभुक् । पाण्डुरोगं जयत्येष मन्दाग्निव
भरोचक्रम् । अर्शांसि यक्ष्णीदोषसुरस्रममवापि वा ।
क्रिमिं जीहानसदं मररोगञ्च नाशयेत् । मण्डूरवज्र
नामार्थं वीजामोक्षविनाशकः ।”

मण्डूरवटक पु० चक्रदत्तोक्ते मण्डूरादिषट्ति वटकभेदे

“तूष्णं त्रिफलासं विहङ्गमक्षयिनी । दार्पं त्व-
ग्भासिको धातुर्पान्त्रिं देवदारु च । एषां द्विपञ्च-
कान् भागांश्चूर्णं कृत्वा पुष्पं पुष्पम् । मण्डूरं दिगुषं
चूर्णं शुद्धमङ्गलवर्धनम् । मूत्रे पाटपुष्पे पक्ता
तस्मिन्नु पण्डिपेत् ततः । उदुम्बरसमानं कुर्वाण्टकां-
कान् यथाग्निनः । उपयुज्यन्ते तत्रेषु वाक्त्रं
कीर्णं च भोजनम् । मण्डूरवटका स्ते प्रायदाः
पाण्डुरोगिण्याम् । कुष्ठान्यजयं शोषस्रक्ताम्रकफा
मयान् । अर्शांसि कामनां मेहान् जीहानं पाह-
वञ्च ते । पाण्डुवज्रवर्धितं मूत्रं मण्डूरचूर्णतः ।”

मण्डोदक न० मण्डू दण्डकं यत् । १ आतर्पणे (काशियोना)
श्चित्तारणे श्चित्तवर्धने मेदि० । सुहृतोक्ते सुराकल्याण-
गतकाशभेदे “वैरेचनिकमूत्रानां काये नाशान् सुभावि-
तान् । सुधौतांस्तत्कषायेण शास्त्रीनाह्वापि तच्छूचान् ।
अवसुदौकतः पण्डुान् कृत्वा शुक्लान् सुचूर्णितान् ।
गण्डितपण्डुचूर्णेषु तत्कषायोष्णसाधितम् । तस्य पित्तस्य
भागांस्त्रीन् क्लिप्तभागविनिश्चितान् । मण्डोदकार्थं
कायञ्च दद्यात्तत् सर्वमेकतः । निदध्यात् कक्षसे तान्
सुरां जातरसां पिबेत् । एव एव सुराकल्यो वयनेष्वपि
कीर्तितः ।”

मत लि० मम-क्त । १ वस्मते श्चभिप्रेते श्च्यते ४ चर्चितं च ।
भावे क्त । ५ वस्मतो ह्यभिप्राये ७ ज्ञाने ऽवर्षायाञ्च न० ।
८ वस्मीकते लि० मत्तय्ये इत्यम् । ततः कस्या० चतु-
रर्थ्यं क । मतक तत्समीपादौ लि० । आर्षे क । मत
शब्दार्थे ।

मतङ्ग पु० माद्यति कनेन मद-अङ्गच् दक्ष तः । १ मेमे उषतः
दिकोषः । २ छनिभेदे भा० म० ८ ख० । ३ दानवभेदे
हरिवं २४२ ख० । ४ राजर्षिभेदे आ० ७१ ख० ।
ब्राह्मण्यां नापितेन जाते ५ चण्डालभेदे च तत्कषा भा०
आतु० २८ ख० ।

मतङ्गज पु० स्त्री० मतङ्गः मेघ इव जायते जग-ङ । १ नजे
क्षमरः तस्य मेघाकृतित्वात् तयात्वम् । स्त्रियां ङीप् ।
पीडो गजानामूष्णञ् कुवादिरोगो भवति यथोक्तं कामन्द०
“क्षतं त्वन्मो पीडकतात् प्रतापाङ्गयन्ति कुवाणि
मतङ्गजानाम् । स्वस्त्रक्रियायामपि कुञ्जरानामूष्णं
शरीरेष्वभिजात्यतीति । आयासयोगेन हि वन्महद्
मघद्वा हन्ति हिरदान् प्रतापः । सर्वाणि मन्त्राणि